

TRACTATENBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN

JAARGANG 1965 Nr. 176

A. TITEL

*Verdrag betreffende de hygiëne in handelszaken en kantoren
(Verdrag Nr. 120 aangenomen door de Internationale
Arbeidsconferentie in haar achtenveertigste zitting);
Genève, 8 juli 1964*

B. TEKST

De tekst van het Verdrag is geplaatst in *Trb.* 1965, 7.

C. VERTALING

Verdrag betreffende de hygiëne in handelszaken en kantoren

De Algemene Conferentie van de Internationale Arbeidsorganisatie,

Bijeengeroepen te Genève door de Raad van Beheer van het Internationaal Arbeidsbureau en aldaar in haar achtenveertigste zitting bijeen op 17 juni 1964;

Besloten hebbende zekere voorstellen aan te nemen met betrekking tot de hygiëne in handelszaken en kantoren, een aangelegenheid die als vierde punt op de agenda van de zitting staat;

Besloten hebbende dat enkele van deze voorstellen de vorm van een internationaal Verdrag zullen aannemen,

Neemt heden, de 8ste juli 1964, het volgende Verdrag aan, dat kan worden aangehaald als het „Verdrag inzake hygiëne (handelszaken en kantoren), 1964”:

DEEL I

Verplichtingen der partijen

Artikel 1

Dit Verdrag is van toepassing op:

- a) handelsondernemingen;
- b) ondernemingen, instellingen of diensten waar de werknemers voornamelijk kantoorwerk verrichten;
- c) alle afdelingen van andere ondernemingen, instellingen of diensten waar de werknemers voornamelijk werkzaamheden op handelsgebied of kantoorwerk verrichten, voor zover deze niet onderworpen zijn aan de nationale wetgeving of aan andere bepalingen betreffende de hygiëne in de industrie, de mijnen, het vervoer of de landbouw.

Artikel 2

Het bevoegde gezag kan, na overleg met de rechtstreeks hierbij betrokken organisaties van werkgevers en werknemers, zo deze bestaan, bepaalde groepen ondernemingen, instellingen, diensten of afdelingen daarvan als bedoeld in artikel 1 uitsluiten van de toepassing van dit Verdrag in zijn geheel of van zekere bepalingen ervan, wanneer de omstandigheden en de arbeidsvoorwaarden zodanig zijn dat toepassing van het geheel of van zekere der genoemde bepalingen onjuist zou zijn.

Artikel 3

In alle gevallen waarin niet duidelijk is of dit Verdrag van toepassing is op een bepaalde onderneming of instelling of op een bepaalde dienst, moet de zaak worden beslist, hetzij door het bevoegde gezag, na overleg met de belanghebbende organisaties van werkgevers en werknemers, zo deze bestaan, hetzij volgens een andere methode die in overeenstemming is met de nationale wetgeving en het nationale gebruik.

Artikel 4

Ieder Lid dat dit Verdrag bekrachtigt verbindt zich:

- a) een wetgeving aan te nemen en van kracht te doen zijn, die de toepassing van de algemene beginselen vervat in deel II waarborgt;
- b) er in te voorzien dat, naar gelang de nationale omstandigheden dit mogelijk en wenselijk maken, de bepalingen van de Aanbeveling inzake hygiëne (handelszaken en kantoren), 1964, of gelijkwaardige bepalingen, van kracht worden.

Artikel 5

De wetgeving waardoor de bepalingen van dit Verdrag van kracht worden moet worden vastgesteld na overleg met de belanghebbende organisaties van werkgevers en werknemers, zo deze bestaan; hetzelfde geldt voor iedere wetgeving die, naar gelang de nationale omstandigheden dit mogelijk en wenselijk maken, de bepalingen van de Aanbeveling inzake hygiëne (handelszaken en kantoren), 1964, of gelijkwaardige bepalingen, van kracht doet worden.

Artikel 6

1. Passende maatregelen moeten worden getroffen om door middel van doeltreffende inspecties of door andere middelen de juiste toepassing van de in artikel 5 bedoelde wetten te waarborgen.

2. Indien zulks verenigbaar is met de wijze waarop aan dit Verdrag uitvoering wordt gegeven, moet de tenuitvoerlegging van deze wetten gewaarborgd worden door een systeem van doeltreffende strafsancities.

DEEL II

Algemene beginselen

Artikel 7

Alle door de werknemers gebruikte werkruimten, alsmede de inrichting van deze ruimten, moeten steeds in goede staat van onderhoud en netheid verkeren.

Artikel 8

Alle door de werknemers gebruikte ruimten moeten voldoende en doelmatig worden gelucht, hetzij op natuurlijke, hetzij op kunstmatige wijze, hetzij op beide wijzen te zamen, door de aanvoer van frisse of gezuiverde lucht.

Artikel 9

Alle door de werknemers gebruikte ruimten moeten voldoende en op doelmatige wijze worden verlicht; voor de werkruimten moet de verlichting zoveel mogelijk daglicht zijn.

Artikel 10

In alle door de werknemers gebruikte ruimten moet een temperatuur heersen, die zo behaaglijk en gelijkmatig is als de omstandigheden toestaan.

Artikel 11

Alle werkruimten, alsmede de werkterreinen, moeten zodanig zijn ingericht dat de gezondheid van de werknemers niet aan enige schadelijke invloed blootstaat.

Artikel 12

Drinkwater of een andere gezonde drank moet in voldoende hoeveelheid ter beschikking van de werknemers worden gesteld.

Artikel 13

Deugdelijke toiletten en wasgelegenheden moeten in voldoende aantal aanwezig zijn en in behoorlijke staat van onderhoud verkeren.

Artikel 14

Deugdelijke stoelen moeten in voldoende aantal ter beschikking van de werknemers worden gesteld; dezen moeten in redelijke mate de gelegenheid hebben er gebruik van te maken.

Artikel 15

Er moet een deugdelijke en behoorlijk onderhouden kleedgelegenheid zijn om de werknemers in staat te stellen zich te verkleden en de kleding die zij tijdens hun werk niet dragen op te bergen en te drogen.

Artikel 16

Ondergrondse ruimten en vertrekken zonder ramen waar geregeld gewerkt wordt, moeten aan passende eisen van hygiëne voldoen.

Artikel 17

De werknemers moeten door passende en uitvoerbare maatregelen beschermd worden tegen hinderlijke, ongezonde, giftige of, om welke reden dan ook, gevaarlijke stoffen of werkwijzen. Als de aard van het werk dit vereist, moet het bevoegde gezag het gebruik van individuele beschermende middelen voorschrijven.

Artikel 18

Geluid en trillingen die schadelijke invloed op de werknemers zouden kunnen hebben, moeten zoveel mogelijk beperkt worden door passende en uitvoerbare maatregelen.

Artikel 19

Iedere onderneming, instelling, dienst of afdeling daarvan waarop dit Verdrag van toepassing is moet, naar gelang de omvang en de gevaren die zich kunnen voordoen:

- a) een eigen ziekenkamer of eerste-hulpkast bezitten;
- b) of wel samen met andere ondernemingen, instellingen, diensten of afdelingen daarvan een ziekenkamer of eerste-hulpkast bezitten;
- c) of wel één of meer eerste-hulpkasten, verbandtrommels of verbandtasjes bezitten.

DEEL III

Slobepalingen

Artikel 20

De formele bekrachtigingen van dit Verdrag worden aan de Directeur-Generaal van het Internationaal Arbeidsbureau gezonden en door hem geregistreerd.

Artikel 21

1. Dit Verdrag is slechts verbindend voor de Leden van de Internationale Arbeidsorganisatie wier bekrachtiging door de Directeur-Generaal is geregistreerd.

2. Het treedt in werking twaalf maanden nadat twee Leden hun bekrachtiging door de Directeur-Generaal hebben doen registreren.

3. Vervolgens treedt dit Verdrag voor ieder Lid in werking twaalf maanden na de datum waarop zijn bekrachtiging is geregistreerd.

Artikel 22

1. Ieder Lid dat dit Verdrag heeft bekrachtigd, kan het opzeggen na verloop van een periode van tien jaar na de eerste inwerking-treding, door middel van een schriftelijke mededeling gericht aan de Directeur-Generaal van het Internationaal Arbeidsbureau en door deze geregistreerd. De opzegging wordt eerst één jaar na de registratie van kracht.

2. Ieder lid dat dit Verdrag heeft bekrachtigd en binnen een jaar na afloop van de in het vorige lid vermelde periode van tien jaar geen gebruik heeft gemaakt van de in dit artikel bepaalde opzeggings-mogelijkheid, verbindt zich voor een nieuwe periode van tien jaar en kan vervolgens dit Verdrag telkens na een periode van tien jaar opzeggen, op de in dit artikel gestelde voorwaarden.

Artikel 23

1. De Directeur-Generaal van het Internationaal Arbeidsbureau geeft alle Leden van de Internationale Arbeidsorganisatie kennis van de registratie van alle bekrachtigingen en opzeggingen die hem door de Leden van de Organisatie worden medegedeeld.

2. Bij de kennisgeving aan de Leden van de Organisatie van de tweede bekrachtiging die hem is medegedeeld, vestigt de Directeur-Generaal de aandacht van de Leden op de datum waarop dit Verdrag in werking treedt.

Artikel 24

Ingevolge artikel 102 van het Handvest der Verenigde Naties, verstrekt de Directeur-Generaal van het Internationaal Arbeidsbureau aan de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties, ter registratie,

volledige gegevens over alle bekrachtigingen en schriftelijke opzeggingen die hij ingevolge de voorgaande artikelen heeft geregistreerd.

Artikel 25

De Raad van Beheer van het Internationaal Arbeidsbureau brengt telkens wanneer hij dit nodig oordeelt aan de Algemene Conferentie verslag uit over de toepassing van dit Verdrag en overweegt of er aanleiding bestaat de kwestie van gehele of gedeeltelijke herziening op de agenda der Conferentie te plaatsen.

Artikel 26

1. Ingeval de Conferentie een nieuw Verdrag aanneemt, houdende gehele of gedeeltelijke herziening van het onderhavige Verdrag, zal, tenzij het nieuwe Verdrag anders bepaalt:

- a) niettegenstaande de bepalingen van artikel 22, de bekrachtiging van het nieuwe Verdrag, houdende herziening, door een Lid rechtens onmiddellijke opzegging van het onderhavige Verdrag ten gevolge hebben, mits het nieuwe Verdrag, houdende herziening, in werking is getreden;
- b) het onderhavige Verdrag niet meer ter bekrachtiging door de Leden openstaan met ingang van de datum van inwerking-treding van het nieuwe Verdrag, houdende herziening.

2. Dit Verdrag blijft te allen tijde naar vorm en inhoud van kracht voor de Leden die het hebben bekrachtigd en die het nieuwe Verdrag, houdende herziening, niet bekrachtigen.

Artikel 27

De Franse en de Engelse tekst van dit Verdrag zijn gelijkelijk authentiek.

De voorgaande tekst is de authentieke tekst van het Verdrag, behoorlijk aangenomen door de Algemene Conferentie van de Internationale Arbeidsorganisatie tijdens haar achtenveertigste zitting, welke werd gehouden te Genève en voor gesloten werd verklaard op 9 juli 1964.

TEN BLIJKE WAARVAN hun handtekeningen hebben geplaatst,
op 13 juli 1964,

De President van de Conferentie,

(w.g.) ANDRÉS AGUILAR MAWDSLEY

De Directeur-Generaal van het Internationaal Arbeidsbureau,

(w.g.) DAVID A. MORSE

D. GOEDKEURING

Zie Trb. 1965, 7.

E. BEKRACHTIGING

De volgende Staten hebben, overeenkomstig artikel 20 van het Verdrag, hun bekrachtiging doen registreren door de Directeur-Generaal van het Internationaal Arbeidsbureau te Genève:

Jordanië	11 maart 1965
Bulgarije	29 maart 1965.

G. INWERKINGTREDING

De bepalingen van het Verdrag zullen ingevolge artikel 21, lid 2, op 29 maart 1966 voor Jordanië en Bulgarije in werking treden. Voor de Staten die het Verdrag na 29 maart 1965 bekrachtigen, zullen zij ingevolge artikel 21, lid 3, in werking treden twaalf maanden na de nederlegging van de desbetreffende akte van bekrachtiging.

J. GEGEVENS

Zie Trb. 1965, 7.

Voor het Statuut van de Internationale Arbeidsorganisatie zie ook *Trb. 1965, 41.*

Uitgegeven de tweeëntwintigste september 1965.

De Minister van Buitenlandse Zaken,

J. LUNS.